

ΕΝΑΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Ὁ Χριστός βαδίζει ἐπάνω στά κύματα τῆς λίμνης

Ἄπό τό κατά Ματθαῖον Εὐαγγέλιο. νθ'

(ΙΔ', 22-34)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητάς αὐτοῦ·

22-34 Ὁ Χριστός βαδίζει ἐπάνω στά κύματα τῆς λίμνης

κεῖνο τόν καιρό·

Ὁ Ἰησοῦς ἀνάγκασε τοὺς μαθητές του, νά ἀνεβοῦν στό πλοῖο καί νά περάσουν πρὶν ἀπό αὐτόν στήν ἀπέναντι ὄχθη τῆς λίμνης, μέχρις ὅτου ὁ ἴδιος διαλύσει τά πλήθη τῶν ἀνθρώπων.

23^α Μόλις διέλυσε τά πλήθη, ἀνέβηκε στό βουνό, γιά νά προσευχηθεῖ μόνος του.

23^β Ὄταν προχώρησε ἀρκετά ἡ νύχτα, αὐτός παρέμενε ἀκόμη ἐκεῖ ὀλομόναχος, **24** ἐνῶ τό πλοῖο μέ τοὺς μαθητές του βρισκόταν ἤδη στό μέσον τῆς λίμνης καί πάλευε μέ τά κύματα, γιατί φυσοῦσε ἀντίθετος ἄνεμος.

25 Κατά τό τελευταῖο τρίωρο τῆς νύχτας, στίς τρεῖς μέ ἕξι τό πρωί, ὁ Ἰησοῦς περπατώντας ἐπάνω στήν λίμνη, πῆγε νά βρεῖ τοὺς μαθητές του.

26 Μόλις τόν εἶδαν οἱ μαθητές του, νά περπατάει ἐπάνω στήν θάλασσα, ταραχθήκαν, γιατί νόμιζαν πῶς εἶναι φάντασμα καί ἀπό τόν φόβο τους ἔβαλαν τίς φωνές.

27 Ὁ Ἰησοῦς ὅμως τοὺς καθησύχασε ἀμέσως λέγοντας· «Πάρτε θάρρος, ἐγώ εἶμαι. Μὴν φοβᾶστε».

28 Τότε ὁ Πέτρος πῆρε θάρρος καί εἶπε· «Κύριε, ἂν πράγματι εἶσαι ἐσύ, πρόσταξέ με νά ἔρθω κοντά σου, περπατώντας κι ἐγώ ἐπάνω στά κύματα».

29^α Ὁ Ἰησοῦς ἀμέσως τόν πρόσταξε· «Ἔλα, προχώρα».

29^β Καί ὁ Πέτρος, ἀφοῦ κατέβηκε ἀπό τό πλοῖο, περπάτησε ἐπάνω στά κύματα, γιά νά πάει κοντά στόν Ἰησοῦ.

30 Βλέποντας ὅμως τόν ἄνεμο νά δυναμώνει, φοβήθηκε. Ὄταν μάλιστα ἄρχισε νά βουλιάζει, φώναξε ἀπεγνωσμένα· «Κύριε, σῶσε με».

31 Τὴν ἴδια στιγμή ὁ Ἰησοῦς ἀπλωσε τὸ χέρι του, τὸν ἔπιασε καὶ τοῦ λέει· «Ὀλιγόπιστε! Γιατί δειλίασες»;

32 **Μ**όλις ἀνέβηκαν καὶ οἱ δύο στό πλοῖο, ἀμέσως σταμάτησε ὁ ἄνεμος.

33 Ὅσοι ἦταν τότε ἐπάνω στό πλοῖο, ἦρθαν κοντά του καὶ τὸν προσκύνησαν λέγοντας· «Ἀλήθεια, εἶσαι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ».

34 Στὴ συνέχεια, ἀφοῦ πέρασαν στό ἀπέναντι μέρος τῆς λίμνης, ἔφθασαν

στὴν περιοχή τῆς Γεννησαρέτ.